

# VAREŠKÁR

Časopis študentov a zamestnancov SHA a SSOŠ SD Jednota v Šamoríne

3/2018 - 2019

*Nové číslo Vareškára otvárame akciou, ktorá sa uskutočnila vo februári a pripomenuli sme si ňou mesiac materinského jazyka. Prinášame vám jednu zo súťažných prác, ktorá odzrkadľuje pozitívny vzťah k materinskému jazyku i ku krajine, v ktorej žijeme.*

## *Prečo mám rada slovenčinu, prečo mám rada Slovensko*

Jedného dňa nám naša pani profesorka oznámila, že má pre nás možno trochu náročnejšiu úlohu, no je si istá, že ju všetci bravúrne zvládneme. Keď vyslovila slovo „náročnejšiu“, niektorí z nás sucho preglgli, iní si ťažko povzdychli. Bolo nám všetkým jasné, že ak ona niečo povie, s veľkou pravdepodobnosťou to tak naozaj je. S obavami v očiach sme čakali, čo bude nasledovať. Reakcia na seba nenechala dlho čakať a pani profesorka nám všetko vysvetlila.



O dva týždne sa mala na škole konať akcia k Medzinárodnému dňu kultúrneho dedičstva a my ako súčasť programu sme si mali pripraviť prezentáciu s vysvetlením, prečo máme radi Slovensko a pre nadšencov nášho národného jazyka bola téma „Prečo mám rada slovenský jazyk“ ako ušitá na mieru.

Hneď ako sme spracovali prijaté informácie, rozum nám pracoval na plné obrátky. Všetci sme zvažovali, ktorá téma by nám viac vyhovovala.

Na druhý deň mali všetci jasnú predstavu o tom, na čo sa zamerajú, len ja som sa nevedela rozhodnúť. Zvažovala som pre a proti, ktorú tému by som si mala vybrať, no zakaždým to skončilo tak, že obe možnosti prichádzali do úvahy. Slovensko som zbožňovala od jeho základov, bola som vďačná, že môžem byť do istej miery jeho súčasťou. Pred jeho prírodnými krásami ako nekonečné množstvo nádherných jaskýň, jazier alebo aj vodopádov som nie raz zatajila dych pri pohľade na ne. Rovnako pred kultúrnymi či inými pamiatkami na jeho území počínajúc famóznymi drevenými kostolíkmi,



architektonickými vykopávkami na celom jeho území, skanzenmi a ľudovou architektúrou alebo aj novodobými galériami či múzeami, končiac pri obdivuhodných stavbách ako množstvo kaštieľov, hradov či zámkov.

Tak, ako som mala rešpekt pred samým Slovenskom, rovnako som mala svoju úctu k jeho histórii a k jeho významným predstaviteľom. Najviac ma však fascinovali osobnosti, ktoré sa zaslúžili o vznik nášho krásneho národného jazyka. Napriek tomu, že som nemala slovenskú národnosť, Slovensko pre mňa predstavovalo všetko, čo sa prisudzuje k slovu domov. Práve preto som si osvojila aj jeho národný jazyk- slovenčinu. Množstvo výnimiek, „ypsilon“ či „mäkké i“, vybrané slová a veľa iného pre mňa spočiatku predstavovali výzvu, no dnes na to všetko nedám dopustiť, pretože si plnohodnotne uvedomujem, že práve toto sú veci, kvôli ktorým je náš jazyk tak výnimočný, a to je aj dôvodom, prečo ho mám tak veľmi v láske.

Keďže som si tému vybrať sama nedokázala, rozhodla som sa, že svoj výber nechám na náhodu ako v starých rozprávkach, a to v podobe trhania lupienkov margarétky. A tak sa aj stalo. Po škole som si na školskej záhrade odtrhla krásnu bielu margarétu a začala som po jednom odtrhávať. K prvému lupienku som priradila tému „Prečo mám rada Slovensko“, k druhému „Prečo mám rada slovenský jazyk“ a tak to nasledovalo ďalej, až kým som neprišla k poslednému lupienku, ktorý mal predstavovať tému „Prečo mám rada Slovensko“.

Hneď, ako som prišla domov, pustila som sa do práce. Tému som vybrať mala, stačilo už len spraviť prezentáciu, za ktorej hlavnú tému som si zvolila pýchu našej vlasti- Tatry. Písať bolo o čom, našla som rôzne stránky ospevujúce najmenšie veľhory sveta, ktoré sa aj napriek tomu šplhali vysoko k nebesiam, nazývajúce sa aj korunou Slovenska. Za najťažšie som však pokladala výber obrázkov, ktorých bolo naozaj mnoho, jeden krajší ako druhý, no nakoniec sa mi podarilo vybrať tie najlepšie zábery.

Medzinárodný deň kultúrneho dedičstva sa blížil a ja som odrátavala dni, kedy konečne budem môcť odprezentovať svoj výtvor. Nebolo dňa, kedy som si aspoň raz neprešla svoju prezentáciu, pri ktorej ma znova a znova ohurovala krása našej národnej pýchy.

Keď konečne nastal deň, na ktorý som tak netrpezlivo čakala, od rána som od nervozity nedokázala zo seba vysúkať ani jednu súvislú vetu. Až v ten deň mi prišiel na um fakt, že budem musieť vystupovať pred vyše 300 ľuďmi, čo mi naháňalo strach. Zrazu som bola rada, že moje meno sa nachádza až na konci abecedy a kým si ostatní budú užívať svetlá reflektorov na výslni, budem mať dosť času na to, aby som sa vzchopila. Snažila som sa nabráť všetku svoju odvahu. Bola som so svojou prezentáciou spokojná, rozprávať som o nej dokázala aj so sna vďaka každodennému opakovaniu.



Keď som prišla na rad ja, sebavedomo som predstúpila pred dav, ktorého všetci účastníci na mňa upierali pohľad a bez strachu v hlase som rozprávala o svojej prezentácii. Myslím si, že zožala úspech, pretože na rozdiel

od ostatných, počas môjho rozprávania bolo hrobové ticho a pozor dávali aj tí, u ktorých to nie je zvykom. Na koniec ma obdarili búrlivým potleskom, ktorý mi ešte aj dnes búši v ušiach.

Noémi Szöcsová, 1.B

---

## *Danubius Gastro 2019* /25.1.2019/

Predposledný januárový týždeň sme už tradične zavŕšili návštevou veľtrhu Danubius Gastro v bratislavskej Inchebe. Žiaci Súkromnej hotelovej akadémie a Súkromnej strednej odbornej školy SD Jednota v Šamoríne si tak mohli rozšíriť svoje poznatky v oblasti gastronómie, hotelierstva a cestovného ruchu.

Aj 26.ročník mal čo svojim návštevníkom ponúknuť. V stánkoch našich i zahraničných vystavovateľov ani tento rok nechýbala bohatá ponuka ochutnávok národných kulinárskych a nápojových špecialít. Z netradičného sortimentu upúťali pozornosť ovocné vína z jahody, maliny, bazy či ananásu. Pochutnať sme si mohli aj na zeleninovo-ovocných smoothies so zaujímavou kombináciou banánu, baby špenátu, bazalky a kokosového orechu. Propagovali sa aj tradičné slovenské výrobky s dôrazom na pôvod a kvalitu.

Svoje umenie predviedli nielen kuchári a cukrári, ale i baristi, barmani a someliéri, ktorých zručnosti sme so záujmom sledovali.

Veľtrh nebol len pastvou pre naše zmysly, žiakov obohatil o množstvo informácií, ktoré využijú v ďalšom štúdiu.

Mgr. Petra Nagyová



## Danubius Gastro a ITF Slovakiatour očami žiačky 1. ročníka MRCR



Dňa 25.1 2019 sme sa zúčastnili na medzinárodnom veľtrhu cestovného ruchu a medzinárodnom veľtrhu gastronómie zároveň. Hneď pri vstupe nás ohromila preplnená hala študentmi, no i napriek prvotnému šoku z množstva prítomných návštevníkov sme boli očarení rôznymi vôňami, ktoré nás hypnotizovali po celý čas. Na prvom poschodí sa rozprestieral práve medzinárodný veľtrh cestovného ruchu. Naša skupina dostala za úlohu od pána profesora vyučujúceho geografiu cestovného ruchu, aby sme vyplnili

dotazník, každý o svojej cestovnej kancelárii, ktorú si vylosoval.

Pri pohľade na množstvo stánkov a pultov s názvami najrôznejších regiónov, destinácií či cestovných kancelárií sa ma najprv zmocnila panika, ako si nájdem svoju cestovnú kanceláriu. Našťastie boli však všetci prítomní odborníci stojáci za pultmi veľmi milí a ochotne mi poradili, kde ju nájdem. Samozrejme, pri ich oslovení o pomoc pri hľadaní som si vyslúžila krátky, no za to veľmi informatívny rozhovor, ktorý ma aj napriek svojej spontánnosti obohatil o množstvo poznatkov. Aj toto bolo pre mňa posmelením a svoje otázky som už preto kládla nasledujúcej kompetentnej osobe s väčším pokojom a odhodlaním.

Prízemie patrilo medzinárodnému veľtrhu gastronómie, o čom som sa mohla presvedčiť hneď pri vstupe, kde mi milá slečna núkala na ochutnávku najrôznejšie druhy údenín. Aj toto prispelo k mojej nadšenosti, samozrejme ponúkanú ochutnávku som s nadšením prijala a nasledovne moje kroky viedli bližšie k stredobodu diania, kde študenti a nadšenci gastronómie s úžasom hľadeli na najrôznejšie barmanské kúsky predvádzané profesionálmi. Priznám sa, že aj napriek tomu, že mi je gastronómia a samotné barmanstvo nie až tak blízke, ja sama som ostala v nemom úžase. A veru nebola som jediná. Práve preto si myslím, že našim študentom, či už kuchárom, čašníkom alebo cukrárom, poskytla táto návšteva veľtrhu množstvo motivácií a nových znalostí, ktoré budú môcť využiť v praxi.



Noémi Szöcssová, 1.B



Pochútky a atraktívne súťaže nás čakali na každom rohu

## Valentínsky ples /16.2.2019/

Tohtoročný Valentínsky ples sa na SSOŠ a SHA Šamorín konal 16.februára 2019. Žiaci učebných a študijných odborov cukrár, kuchár, čašník a hotelová akadémia na ňom mali možnosť prezentovať svoje praktické zručnosti a vedomosti nadobudnuté počas štúdia na škole. Žiaci učebných odborov v tento deň absolvovali jednu časť svojej záverečnej skúšky a žiaci hotelovej akadémie predviedli svoju ročníkovú prácu.



Prípravné práce na ples prebiehali už celý týždeň, ale finišovať sa začalo až v piatok, kedy žiaci pod vedením svojich majstrov odbornej výchovy začali s výzdobou školskej jedálne, slávnostným prestieraním a prípravou niektorých pokrmov a dezertov. Na škole bolo v piatok podvečer naozaj rušno, žiaci sústredene pracovali na svojich úlohách a bolo vidno, že im na

úspešnosti plesu záleží.

Samotný ples začal slávnostným nástupom všetkých žiakov, ktorí sa na plese podieľali. Po úvodnom tanci sa na stoly začala nosiť valentínska večera. Ku každému stolu bol priradený žiak, ktorý sa o hostí počas celého večera staral a plnil ich želania.

Prísne oči skúšobnej komisie hodnotili počas plesovej zábavy prácu žiakov a záverečné vyhodnotenie nakoniec pre všetkých dopadlo úspešne.

Hostia ocenili aj tento rok výzdobu, dekoráciu v podobe zastoknutého kvetu do jablka, netradičný tvar menu lístka, ale samozrejme, najviac si pochvaľovali chutne pripravené pokrmy a dezerty a príjemnú atmosféru večera.

Hostí vítal finger food z mladého špenátu s ovčím syrom. Ako predjedlo sa podával tatarák z lososa, chrumkavá bylinková hrianka s wasabi majonézou. Hlavný chod pozostával z glazovanej bravčovej krkovičky na čiernom pive s tradičnými bryndzovými haluškami so slaninovým chipsom, ďalej z konfitovaných kačacích prs s pečenou zeleninou zo záhrady a pikantných zemiakov. Ako dezert sa podávali gaštanové kocky s višňovou omáčkou.

Kedže sa plesalo neskoro do noci, bola pripravená aj druhá večera. Hostia si tak mohli pochutnať na divinovom guláši z lužných lesov, zemiakových šiškách, karfirole v syrovej strúhanke, brokolici v tvarohovom cestíčku či červenej kapuste s jogurtom.



Veľmi nás teší, že o tohtoročný ples bol zo strany verejnosti veľký záujem, ale samozrejme najmä to, že máme šikovných žiakov, ktorí keď treba, vedia, čo je to zodpovedný prístup k povinnostiam a chápu dôležitosť dobrého mena školy.

Ing. Eva Hudek



## Valentínsky ples očami maturantky

14.február je deň svätého Valentína, tzv. deň všetkých zaľúbených. Ako každý rok, aj tento rok sa konal na našej škole známy Valentínsky ples, na ktorom sa zúčastnilo vyše 100 ľudí vrátane rodičov niektorých študentov.



Ples, ktorý sa konal 16.2. 2019, bol zároveň aj našou záverečnou odbornou a praktickou maturitnou skúškou. Tento rok sme na plese vykonávali skúšky v zoskupení 4.H triedy a 3.CK triedy pod vedením našich pánov majstrov, pána Bc. Branislava Doležala a Tibora Szalaya. Na skúšky sme sa všetci poctivo pripravovali niekoľko mesiacov. Prvá časť našej skúšky, resp. našej známky, bolo vypracovanie legendy, ktorá sa mala týkať taktiež Valentínskeho plesu, len s tým rozdielom, že ples, o ktorom sme

mali písať, bol fiktívny. Bolo to naozaj ťažké, ale všetci sme to zvládli. Práca mala obsahovať menu, ktoré by sme podávali na plese, objednávku plesu, normovanie jedál (práve to normovanie bolo našou najväčšou starosťou), normovací list, žiadanku surovín a program, ktorý by bol počas celého plesového večera. Ja sama by som to nezvládla bez pomoci pani šéfkuchárky Silvie Orbánovej z Kormoránu, za čo som jej veľmi vďačná, zvládla som to na jedničku.

Druhá časť našej známky bola v podobe prípravy na skúšku, ktorá sa konala deň pred plesom. Na príprave nám páni majstri povedali a vysvetlili všetko potrebné, čo sme mali vedieť. Pripravovali sme prílohy, finger food, mäso a rôzne ďalšie veci. Tretia časť bola už samotný Valentínsky ples. Samozrejme, všetci sme mali veľké stresy z toho, ako to celé dopadne a ako to zvládneme.

V sobotu sme mali nástup o 14:00 hod. popoludní a vtedy sa už začalo samotné pripravovanie jedál, ktoré sme ponúkali našim hosťom. Páni majstri nám rozdelili práce, ktoré sme museli vykonať samozrejme pod ich dozorom. Ako prvé sme pripravovali predjedlo, tatarák z lososa s wasabi majonézou. No ešte pred predjedlom sa podával tzv. finger food, ktorý sa skladal z malých croassaintov z pizzového cesta so špenátovo- syrovou plnkou a dipom. Hlavný chod pozostával z dvoch jedál, ktoré sme následne podávali



na misiach. Skladal sa z glazovanej bravčovej krkovičky na čiernom pive a tradičnými bryndzovými haluškami so slaninovým chipsom a konfitovaných kačacích prs so zeleninou zo záhrady a pikantnými zemiakmi. Každý z nás



mal na starosti konkrétnu časť jedál, ktoré sme mali pripraviť. Snažili sme sa aj s páni majstrami pripraviť čo najlepšie jedlo pre našich hostí a samozrejme sme pre to spravili maximum, aby boli spokojní a aby im chutilo.



Pretože nie nadarmo sa hovorí: „Láska ide cez žalúdok.“ Myslím si, že každý z nás ako zo študentov dal do toho čo najviac. Naozaj sme sa snažili všetky naše vedomosti z teoretického vyučovania využiť na praktickej skúške tak, aby sme boli spokojní my sami so sebou, ale hlavne naši páni majstri a pani majsterky. Ešte pred výdajom jedál sme mali nástup pred hosťami a rodičmi. Po výdaji jedál nasledovalo naše ohodnotenie, na ktoré sme boli všetci zvedaví. Na záverečnom nástupe našej praktickej maturitnej skúšky a záverečnej odbornej skúšky som ja ako vedúca skupiny za našu triedu 4.H podala hlásenie a povedala som moje dojmy a pocity z celej skúšky. Za triedu 3.CK to bol Dávid Habo. Aj páni majstri nám povedali ich dojmy a postrehy z celého dňa. No a očakávaná veta nás všetkých bola asi tá, keď páni majstri povedali, že sme touto skúškou úspešne prešli. V tej chvíli si myslím, že nielen mne, ale aj ostatným padol veľký kameň zo srdca. Pre žiakov 3.CK je to všetko, ale pre nás, ako maturitnú triedu, bude ešte aj štvrtá časť skúšok, a tou je prezentácia z Valentínskeho plesu, ktorú si budeme následne musieť obhájiť. Takže na záver môžem povedať len toľko, že sme radi, že to už máme za sebou a myslím si, že to nebolo až také ťažké, ako sme si mysleli. Sme veľmi radi, že sme to zvládli.

Sandra Foksová, 4.H





## Ako sme si pripomenuli Marec – mesiac knihy

Hattalova gramatika,  
Nerudove poviedky,  
kto by sa rád nezačítal  
do kníh starej klasiky?

V knihách všetko objavíme,  
sú to naše poklady,  
vyhodiť ich? – to je škoda,  
máme lepšie nápady!

Prineste ich do knižnice,  
miesto pre ne nájdeme,  
poteší sa každý iste,  
že prostredie šetríme.

Žiaden odpad, žiadne smeti,  
iba kopec radosti,  
nad knihami mám a otcov,  
zabudneme na strasti.

Nájdeš ich tu kedykoľvek,  
pre každého dosť ich je,  
nič sa predsa nevyhodí  
z našej milej knižnice.

Tak to vidíš, aké ľahké!  
Našli sme už riešenie,  
**na zmenšenie ekostopy  
a čistejšie prostredie!**

Ako napovedá naša básnička, tento školský rok sa u nás Marec – mesiac knihy niesol v ekologickom duchu. Cieľom bola ochrana životného prostredia a eliminácia odpadu.



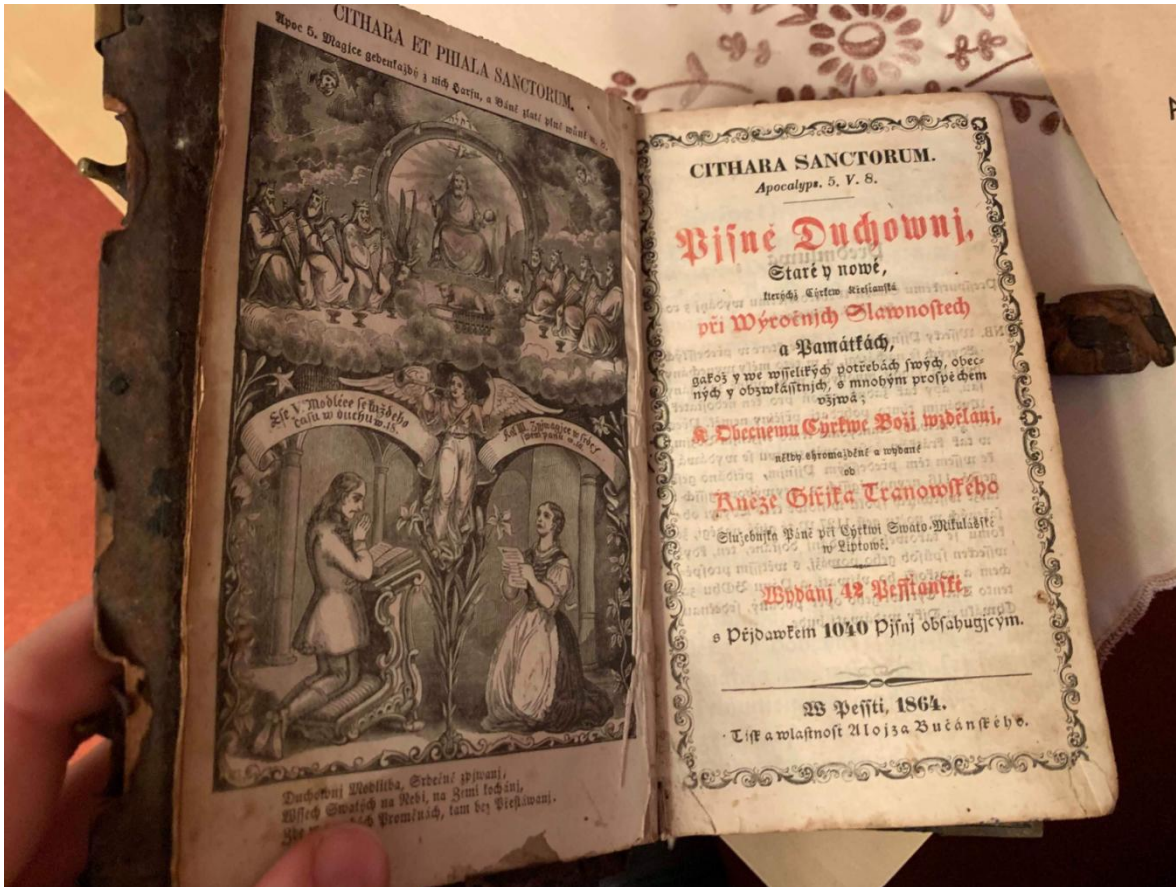
Vyhlásili sme preto súťaž o najstaršiu knihu, ktorá bude zdobiť našu školskú knižnicu. Do súťaže sa zapojili tak žiaci, ako aj učitelia. Nazbierali sme niekoľko desiatok kníh, ktoré neskončili v smetnom koši, ale v našej knižnici. Žiaci sa zamysleli nad **posolstvom knihy**, ktorá by sa mala zachovať aj pre ďalšie generácie ako súčasť nášho kultúrneho dedičstva.

Zachránili sme tak niekoľko vzácných kúskov pochádzajúcich z minulého či predminulého storočia. Kým zo žiakov si prvenstvo vydobyla Noémi Szöcssová svojím unikátnym kúskom – Bibliou z r.1864, z pedagogického zboru bodovala p. profesorka Zakariášová s Hattalovou gramatikou z roku 1850! Môžeme len konštatovať, že všetci súťažiaci si svoje vzácne kúsky chránili ako oko v hlave, pretože si plne uvedomovali hodnotu starožitných kníh, s ktorými sa do súťaže prihlásili.

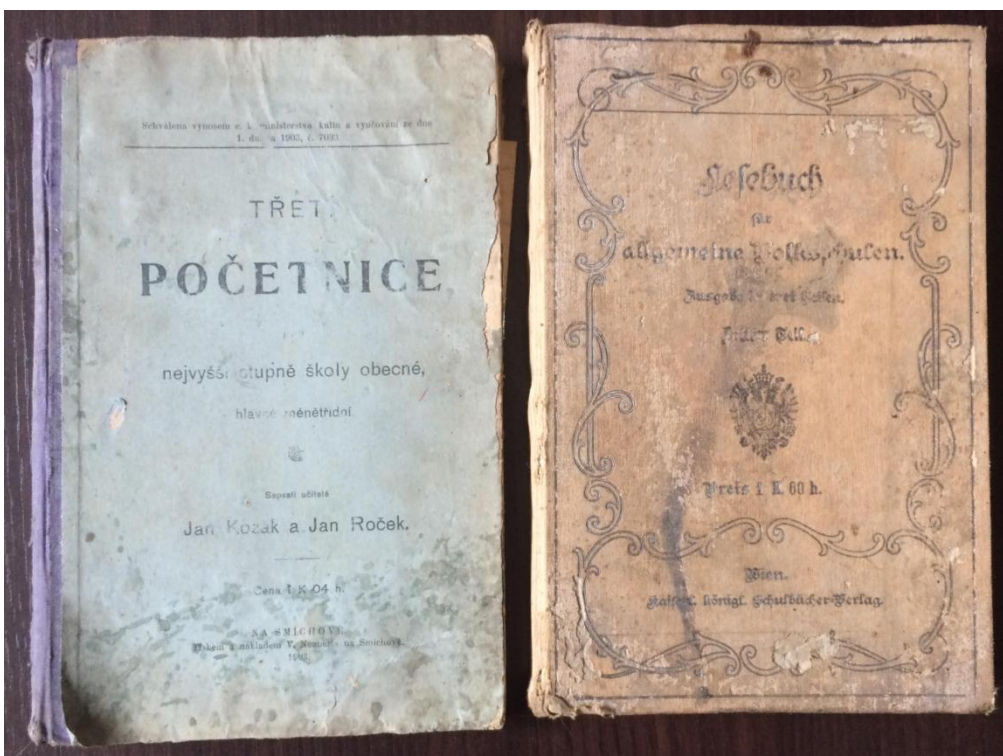
Viac o tejto akcii sa dočítate aj v našom ekologickom časopise Zelené posolstvo, ktorý nájdete na webovej stránke školy.



# Súťažné knihy



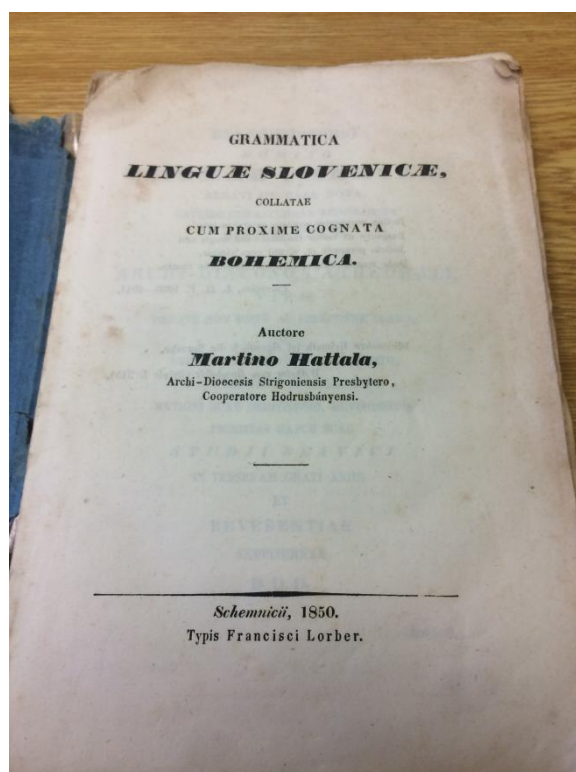
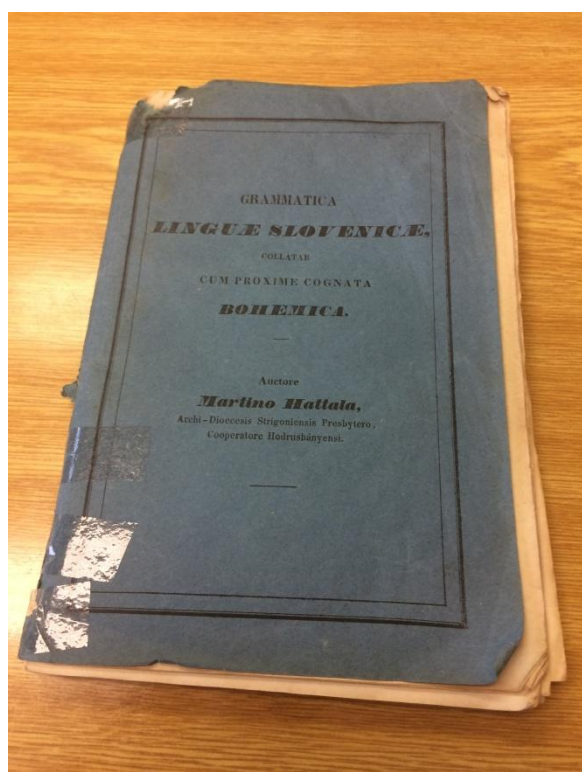
Biblia z roku 1864 /Noemi Szöcssová, 1.B/



/r. 1903/  
p. profesorka Gruberová



Asistentka Lenka Motýľová /neuvedený rok vydania/



Vítězná kniha- rok 1850, p. profesorka Zakariášová

## **Prečo stará kniha nepatrí do koša...**

Myslím si, že staré knihy by sa nemali vyhadzovať, ale podať ich ďalej. Či už predať alebo darovať, či odovzdať knižnici alebo do antikvariátu. Antikvariát je totiž vyslovene určený pre milovníkov starých kníh.

V nich sa predsa zachovávajú príbehy, ktoré sa odohrali pred desiatkami, stovkami, ba až tisíckami rokov. Autora ovplyvňoval spôsob života v tom období, zvyky a tradície, spoločenská situácia a rôzne iné faktory, ktoré sú úplne odlišné od tých moderných.

A to nehovoriac o tom, že prostredníctvom kníh vieme nazrieť do vtedajšej kultúry rôznych národov a porovnať ich, možno sa aj poučiť, alebo naopak – vydýchnuť si a byť vďační, že moderná doba tak pokročila a s ňou aj názory ľudí.

Určite by sme nemali ignorovať ani knihy, ktoré vychádzajú v súčasnosti, ale rozprávajú v nich príbeh z obdobia 2. svetovej vojny a jej následkov. A tak sa vyvarovať pred tým, aby sa také tragédie už neopakovali.

Čiže staré knihy jednoznačne nepatria do koša, ale do správnych rúk a mysle.

Cynthia Nagyová, 3.A

---

## *22.marec – Svetový deň vody*



***Ako sme si ho pripomenuli? Pozornosť sme upriamili na náš malebný Dunaj a jeho rôzne podoby...***

## **Dunaj**



Dunaj, rieka nekonečných vôd, ktorá dáva šťastie nám, aj živočíchom okolo nás. Dunaj, rieka, ktorá prežila ľudstvo a asi prežije aj naše vyhynutie.

Prechádzaš cez hory, polia. Pozná ťa už sťa celý svet. Dal si rozmanitosť prírode, bez teba by to bola len suchá zem. Občas si myslím, že bez teba by si ľudia poradili, lenže aký je to dom, ktorý nemá nábytok? Aký je to kôň bez hrivy? Aká je to príroda bez Dunaja? Keď večer sa na tebe zrkadlí mesiačik...Keď ráno sa na teba usadí hmla, keď

nastane taký pokoj, že tvoja hladina odzrkadlí naše duše, naše skúsenosti, naše životy, nás samých.

Stovky rokov sa o teba bili ľudia, ktorým si nakoniec aj životy zobral. Aj keď ráno ponad tvojou vodou pospevujú a šantia vtáčiky, ty nie si len na hranie. Tvoj silný prúd, tvoje nebezpečné vody už aj nevinným zobrali životy, len keby si oni uvedomili, že s tebou sa nezahráva.

Tvoja moc dáva silu prírode, kvôli tebe si človek uvedomuje, že nad prírodou sa nedá vládnúť. Človek vie, že príroda je silnejšia než hocijaká zbraň.

Ale aj keď si nebezpečný, ľudia sa ťa neboja. Si ich východiskom zo stresu. Keď počujú pospevovanie vtáčikov, keď vidia tú krásu všetkých

kvietkov, tak zabudnú na všetky svoje problémy. Dávaš šťastie aj detičkám, ktoré sa v tebe šantia od rána do večera, ale dávaš aj živobytie rybárom, ktorí by bez teba umreli hladom.

Si pýcha nás všetkých, si symbol našej prírody, ktorej ľudia stáročia robia zle, ale príroda im aj tak odpustí. Si vzorom nás všetkých.



Márk Sándor,2.H

---

## **Úspechy hotelovej akadémie na juniorskej súťaži mladých kuchárov**



Streda 3. apríl 2019. V tento deň si Súkromná hotelová akadémia SD Jednota Šamorín pripísala na svoje konto jeden z ďalších úspechov. V dunajskostredskej MOL Aréne sa uskutočnil **1. ročník regionálnej juniorskej súťaže mladých kuchárov z odborných škôl z regiónu južného Slovenska KUKKONIA JUNIOR GASTRO CUP 2019**. Snahou usporiadateľov je vyhľadávanie a podpora mladých talentov, ako aj podpora chutí regionálnej gastronómie. Úlohou súťažiacich bolo pripraviť inovované jedlo s použitím prvkov regionálnej kuchyne a s využitím moderných technologických postupov.

Štvorčlennej odbornej porote predsedal majster chutí Imre Bindics, podpredseda Klubu juniorov Slovenského zväzu kuchárov a cukrárov. Porota hodnotila maximálne využitie surovín, dodržiavanie hygieny, zohľadnila minimálny odpad pri spracovaní surovín, odborné triedenie odpadu, ako aj prípravu pracoviska.

Zároveň pozitívne hodnotila kreativitu pri kombinácii farieb, tvarov a celkový dojem. Najviac bodov však súťažiaci získali za chuť pripraveného jedla.

Naše školy reprezentoval Ján Árva, študent 4. ročníka hotelovej akadémie a Máté Szabó, žiak 2. ročníka SOŠ -odbor kuchár, ktorý mal na starosti prípravu surovín a pomocné práce. V náročnej konkurencii mladých kuchárov sa nám podarilo umiestniť na 3.mieste.

*„Nebolo ľahké uspieť v náročnej konkurencii. Stres a nervozita urobili svoje, ale snažil som sa, aby sa to neprejavilo na výslednom dojme. V tej chvíli som sa sústredil len na to, aby som jedlo pripravil čo najlepšie,“* zdôveril sa nám so svojimi pocitmi Janko Árva. Tešíme sa z úspechov našich žiakov a srdečne im blahoželáme.

PaedDr.Soňa Zakariášová





## Podieľali sme sa na organizácii celoslovenskej súťaže someliérov

V dňoch 8. až 9. apríla sa v priestoroch našej školy konala prestížna celoslovenská juniorská someliárska súťaž Vitis Trophée Junior 2019, čím sme sa stali spoluorganizátormi 6.ročníka spomínanej súťaže. Ukázali sme, že vieme zorganizovať aj takto náročnú súťaž, ktorou sme motivovali i našich žiakov a vzbudili u nich záujem o profesiu someliérov a o zdokonalenie sa v someliárskych zručnostiach.





## Maturovali sme v Angel café

Dňa 11. apríla sme absolvovali praktickú časť odbornej zložky maturitnej skúšky v nezvyčajnom prostredí.

V kaviarni Angel café sme sa stretli v zostave: Nikoletta Ozsvaldová, Renáta Csörgőová a Patrik Rigo. Pre pozvaných hostí a skúšobnú komisiu sme pripravili ochutnávku rôznych druhov káv, mliečny kávový nápoj s chuťou pripomínajúcou tiramisu a chai latte, ktoré sme pripravili pred zrakom hostí. Pripravili sme pre nich aj prezentáciu a minikvíz o káve. Úspešných riešiteľov sme ocenili drobnými darčekom. Pozvaní hostia mali možnosť oboznámiť sa s rôznymi zaujímavosťami zo sveta kávy, od zberu kávových bobúľ až po pôžitok z ich pitia. Našich hostí sme prekvapili bohatou ponukou zdravých raw tort, cheesecake s lesným ovocím, košíkmi plnenými makrelovým a lososovým krémom a obloženými chlebičkami. Sme radi, že sa nám svoje teoretické a praktické zručnosti podarilo uviesť do skutočného života.

Nikoletta Ozsvaldová, 5.A



## Kaposvár 2019 očami žiaka /25.-28.4. 2019/

Som rád, že som sa v apríli mohol zúčastniť výmenného pobytu v maďarskom Kaposvári. Ubytovanie sme boli neďaleko Kaposváru v príjemnom prostredí. Spoznali sme toto krásne mesto, jeho starobylú pevnosť, skanzen, múzeum so starožitnosťami, obdivovali sme vodné živočíchy, srnky, jelene či lamy.



Čakala nás aj chutná hostina s ochutnávkou tradičných maďarských jedál. Pochutnali sme si na podplamenníku na slano s domácou kyslou smotanou i na sladko s višňovo-levanduľovým džemom či šípkovým lekvárom. Pili sme dokonca aj netradičnú fialkovú limonádu.

V domácej pekárni na nás čakal aj tvarohovo-kôprový posúch či tradičná kysnutá bábovka sfarbená dočervena, ktorá sa podáva ako typický svadobný múčnik. Jedlá pre nás pripravila pekárnska cechmajsterka a kúsok z jej umenia sme priniesli ochutnať aj na Slovensko.

Užili sme si krásne štyri dni spolu s našimi profesormi, videli sme veľa zaujímavých vecí a nadviazali nové priateľstvá. Mnohí z nás tam našli aj svoju lásku.

Dúfam, že toto čarovné mesto ešte niekedy v budúcnosti navštívim. Rozhodne to stojí za to.

Peter Bernáth, 2.H



# Pripomenuli sme si sté výročie tragického úmrtia Štefánika



Od tragickej smrti Milana Rastislava Štefánika uplynulo sto rokov. Jeho život a dielo sme si pripomenuli nielen na hodinách dejepisu. A pretože bola Štefánikova osobnosť spätá aj s naším mestom, upriamili sme sa na niekoľko zaujímavostí, ktoré sa nedostali do učebníc dejepisu.

Vedeli ste, že?

- do Šamorína prichádza ako 9-ročný, aby sa podučil maďarčine. V školskej matrike evanjelickej fary nájdeme záznam aj o jeho vynikajúcom prospechu. Mladý Štefánik tu býval priamo v byte farára Károlyja Rittera, ktorý sa priatelil so Štefánikovým otcom (tiež evanjelickým farárom).
- V Šamoríne študoval aj jeho brat Pavol a na meštianskej škole aj Štefánikov priateľ, architekt svetového mena Dušan Samuel Jurkovič, autor mohyly na Bradle.
- Štefánikov otec bol krstňatom veľkého národovca Jozefa Miloslava Hurbana, ktorý rodinu často navštevoval a mal silný vplyv na Štefánikovu lásku k poznaniu a vzdelávaniu.
- Od roku 1996 nesie jeho meno Gymnázium Milana Rastislava Štefánika v Šamoríne.
- Každoročne sa pred bývalou evanjelickou farou konajú štefánikovské spomienkové oslavy. Prvú pamätnú tabuľu s reliéfom Štefánika zhotovil známy slovenský výtvarný umelec a sochár Ladislav Majerský. Odhalili ju 3. mája 1931, v predvečer 12. výročia od jeho tragickej smrti. Spomienkovej slávnosti sa vtedy zúčastnili aj Štefánikovi príbuzní, ako aj jeho učiteľ maďarského jazyka Gyula Farkas. Štefánikov reliéf má, žiaľ, pohnuté osudy. Pred zmenou štátnych hraníc sa ho podarilo včas odstrániť a uschovať v Martine. Po vojne sa na krátky čas dostal na svoje pôvodné miesto, po roku 1948 bol však opäť odstránený. (Po februári 1948 sa dostala osobnosť Štefánika do nemilosti.) V roku 1968 znova umiestnili reliéf na priečelie fary, tú však v roku 1987 zbúrali. Vtedajšie stranícke orgány sa nevedeli dohodnúť na ďalšom osude reliéfu. Pred radlami buldozérovo ho zachránil Ľudovít Presinszky, ktorý ho na niekoľko rokov bezpečne uložil v Mestskom vlastivednom dome.
- V roku 1990 sa pred budovu novej evanjelickej fary po niekoľkých desaťročiach opäť vrátil pamätník M. R. Štefánika.

PaedDr. Soňa Zakariášová



## *Maturantom dnes poslednýkrát zvonilo na hodinu*

17.05.2019

Zvonenie školského zvončeka dnes ukončilo štúdium našich maturantov na Súkromnej hotelovej akadémii a Súkromnej strednej odbornej škole SD Jednota. Dnes sa rozlúčili so školou, ktorá im bola skoro domovom niekoľko rokov. Rozlúčkový deň si užívali spoločne so svojimi pedagógmi, rodičmi a spolužiakmi.

Každoročná tradícia musí ostať zachovaná. Starí žiaci odchádzajú, aby uvoľnili miesto novým prvákom. A nie je náhoda, že rozlúčka maturantov a zápis nových žiakov sa koná skoro súbežne.

Maturanti majú pred sebou akademický týždeň a už 27. mája zasadnú za zelený stôl. Držme im palce, aby nesklamali a skúšky dospelosti zvládli čo najlepšie.



## Po stopách Jána Hollého

/17.05.2019/



Na SHA a SSOŠ SD Jednota v Šamoríne sa už stalo tradíciou, že si so žiakmi pripomínáme okrúhle výročia významných slovenských spisovateľov netradičnou formou. Tento rok sme upriamili pozornosť na výraznú osobnosť slovenského klasicizmu – Jána Hollého (1785-1849). 170. výročie jeho úmrtia sme si pripomenuli výberom z jeho diela. Okrem eposu Svätopluk sme sa zamerali najmä na jeho idylické selanky, ktoré popri eposoch často upadajú do zabudnutia.

Zaujímavosťou bolo, že žiaci si mohli porovnať pôvodnú verziu Hollého Selaniek napísanú v bernolákovskej slovenčine s verziou prebásnenou do súčasnej podoby jazyka. Okrem práce s ukážkami nechýbali ani zaujímavosti zo života autora, ktoré v knihách nenájdeme, no a netradičnú hodinu sme zavřili minikvízom.

Veríme, že aj takouto formou sme žiakom priblížili život a dielo J. Hollého, ktorý zohral významnú úlohu pri uzákonení spisovného jazyka v 19. storočí. Bol osobnosťou európskeho formátu, uznávanou tak našimi, ako aj zahraničnými autoritami.

Mgr. Petra Nagyová

HÁJISLAV

Čož sa, milí Borimíre, na mé tak veľmi divíci  
Ovce, hlavú krúfiš? Čo si ňikdá stáda ňevídal?  
Toľko ňehľeď: nebo bi s' mňe mohel jích ešče ureknúť.

Selanka 1.

Velkomožnému pánu Jurovi Palkovičovi, sv.  
Stefana na hradě ostrihomském prepoštovi a ta-  
mejšého hlavného chrámu kanovníkovi, svojému mrav-  
ného a pastírského bohoslová ňekdi učitelovi.

HÁJISLAV, BORIMÍR

HÁJISLAV

Čož sa, milí Borimíre, na mé tak veľmi divíci  
Ovce, hlavú krúfiš? Čo si ňikdá stáda ňevídal?  
Toľko ňehľeď: nebo bi s' mňe mohel jích ešče ureknúť.

BORIMÍR

HÁJISLAV, BORIMÍR

V, BORIMÍR

BORIMÍR

## Čo sme sa dozvedeli na našej netradičnej hodine

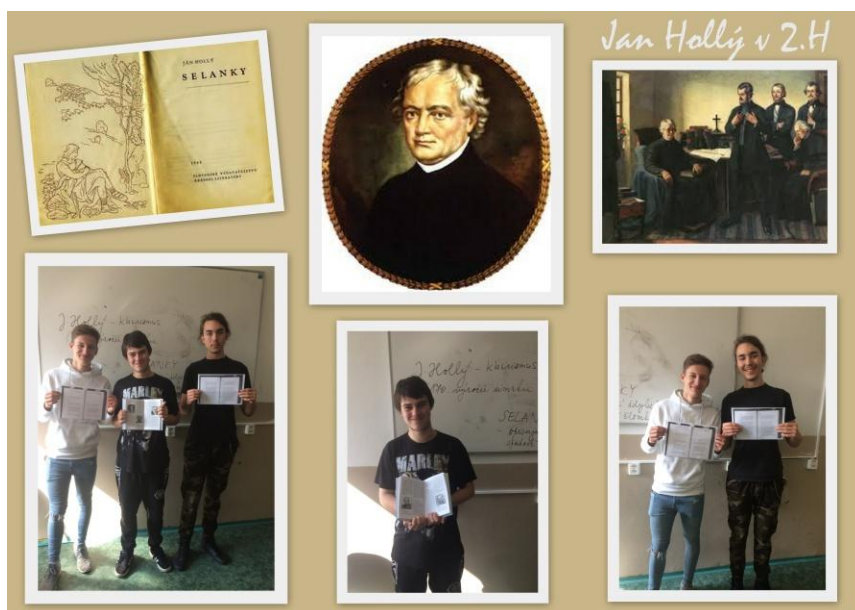
### TOP 10 zaujímavostí

1. Ján Hollý vyštudoval teológiu, dlhé roky pôsobil ako kňaz
2. Na jeho fare vypukol rozsiahly požiar, pri ktorom takmer prišiel o svoj zrak
3. Zaraďujeme ho do obdobia klasicizmu, kedy boli na literatúru kladené nesmierne prísne požiadavky
4. Písal historické eposy, jedným z najznámejších je Svätopluk
5. Spoznali sme jeho dielo Selanky napísané v bernolákovskej slovenčine (pojmem selanka pochádza z antickej literatúry, autori v nej zobrazovali idylický pastiersky život, spätosť človeka s prírodou)
6. Tento rok si pripomínáme 170. výročie úmrtia J.Hollého
7. Dlhé roky žil na Dobrej Vode, kde je aj pochovaný
8. Na Dobrej Vode ho navštívili aj samotní štúrovci (Štúr, Hurban, Hodža), aby sa s ním poradili ohľadom uzákonenia spisovnej slovenčiny



9. Bol skutočnou legendou, navštevovali ho aj osobnosti zo zahraničia
10. Napriek tomu, že požehnal štúrovej slovenčine, zostal verný bernolákovskej slovenčine, ktorú používal až do konca svojho života

Tomáš Šimon a kolektív 2.H





# ACH, TÁ MATURITA! /27.5-30.5.2019/



**„Vzdelanie sú základy, na ktorých staviame našu budúcnosť.“**  
/PLATÓN/



Aj takéto motto vívalo našich maturantov, ktorí si posledný májový týždeň zasadli za zelený stôl. Počas štyroch dní sa museli na ústnych maturitných skúškach popasovať so slovenským jazykom a literatúrou, cudzími jazykmi a odbornými predmetmi. Všetkým, ktorí skúškou dospelosti úspešne prešli, srdečne blahoželáme a prajeme im úspešný štart do novej etapy života!

Úspešní maturanti si svoje vytúžené maturitné vysvedčenia prevzali z rúk riaditeľky 5. júna 2019 počas slávnostného vyradovania absolventov.



## *Pohľad úspešnej maturantky na posledný rok štúdia*

Posledný 4.ročník na škole bol veľmi náročný. Bol to rok, kedy sme si museli preskákať rôznymi skúškami, obhajobami, praktickými skúškami a v neposlednom rade aj maturitou! Ja osobne som si dala na nový rok „predsavzatie“, že zmaturujem a začnem sa učiť naplno. Musela som skombinovať školu, prax a brigádu, čo naozaj v niektorých situáciách nebolo najľahšie. No ale i cez všetky prekážky som to zvládla a začalo som sa učiť naplno tak, ako som si na Nový rok sľúbila. Z niektorých predmetov som sa zlepšila o stupeň v iných o dva a v niektorých aj o tri stupne. Raz, keď dostanete dobrú známku, chcete ju dostávať stále a presne tak to u mňa bolo. Postupne počas šk. roka sme dostávali otázky a zadania na maturity, ktoré sme sa museli postupne naučiť. Medzitým sme mali aj praktické maturitné skúšky, ktoré sa konali na Valentínskom plese, na ktorom sme všetci žiaci uspeli veľmi dobre. Samozrejme, medzitým všetkým sme mali rôzne obhajoby a iné skúšky. Bolo toho viac ako dosť a stále sa rýchlosťou blesku blížili maturity, na ktoré nás pilne pripravovali naši profesori a profesorky počas 4 rokov štúdia.

MAREC bol ten zlomový mesiac, kedy začínali naše prvé písomné maturity z dvoch predmetov, a to zo Slovenského jazyka a literatúry a z Anglického jazyka. Skladali sa z dvoch častí, a to z testu a slohu. Poctivo sme sa na ne pripravovali na našich hodinách, či už s rôznymi testami z minulých rokov, alebo písaním slohov, čo nám veľmi, veľmi pomohlo. V mojom prípade test zo Slovenského jazyka nedopadol podľa mojich predstáv, ale za to sloh sa celkom vydaril. Z Anglického jazyka som mala poriadny stres a bola som si takmer istá, že to nespravím. Ale opak je pravdou. Test aj sloh som napísala percentuálne veľmi dobre. Tieto písomné maturity hrali veľkú rolu aj pri ústnych maturitách.

Po našich prvých maturitách sme sa už na 100% sústredili na naše ústne maturity. Na hodinách sme si s profesorkami simulovali, ako to bude prebiehať už tam za zeleným stolom. Tieto všetky mesiace ubehli rýchlo ako voda. Všetko sa odohralo tak, ako keď na DVD prehrávači zapnete šípku s rýchlym prehrávaním. Blížil sa koniec mája a my sme už odovzdali knihy, dostali vysvedčenie a lúčili sme sa s profesormi a so školou. Samozrejme, že medzitým všetkým bol boj o známky. No a ešte som zabudla spomenúť našu stužkovú slávnosť. Dopadla tak, ako sme si ju každý zariadil.

No ale vrátim sa k ďalšiemu zlomovému mesiacu, k MÁJU. Po rozlúčke so školou nám začínal náš akademický týždeň, na ktorom sme si mali zopakovať všetko, čo sme sa snažili naučiť počas štyroch rokov. Niektorí si pravdaže nechali všetko na ten akademický týždeň a mali hlavy v smútku, že sa to nedokážu naučiť. Po pravde aj ja som mala hlavu v smútku a nevedela som, čo skôr si mám opakovať. Prvé 4 dni som mala až depresiu z toho, ako to všetko dopadne. Každý deň som vstávala o šiestej ráno, aby som si stihla všetko preopakovať. No ako každý iný, tak aj tento týždeň ubehol ako voda a zrazu sme sa ocitli na slávnostnom otvorení ústnych maturít a na druhý a tretí deň už sme sedeli za zelených stolom. Moje obavy vždy opadli, keď som otočila kartičku a zistila, akú tému som si vytiahla. Ak si ju vedel, tak super, ak nie, tak smola. No v mojom prípade to dopadlo vynikajúco, až nad moje očakávania, za čo som veľmi vďačná či už sebe alebo profesorom. Naozaj som sa snažila zo všetkých mojich síl a dala som do toho najviac, ako som mohla! No ale určite môjmu mladšiemu JA by som odkázala iba toľko, že učiť sa, učiť sa!!! Nie od prvého ročníka na strednej škole, ale od základnej školy. Pretože tie základy sú najviac dôležité! Ale ja som s učením určite neskončila, pretože človek sa učí celý svoj život.

Sandra Foksová, 4.BH

## Ako sa zrodil náš úspech na celoslovenskej súťaži /31.5.2019/

Pred necelými štyrmi mesiacmi sa Súkromná hotelová akadémia a Súkromná stredná odborná škola SD Jednota v Šamoríne rozhodla zapojiť do celoslovenskej súťaže o najlepší spotrebiteľský časopis na tému: „Nadmerná spotreba vedie ku ekologickej katastrofe. Akou cestou spotreby sa vyberáš ty? Dokážeš zmenšiť svoju ekologickú stopu?“

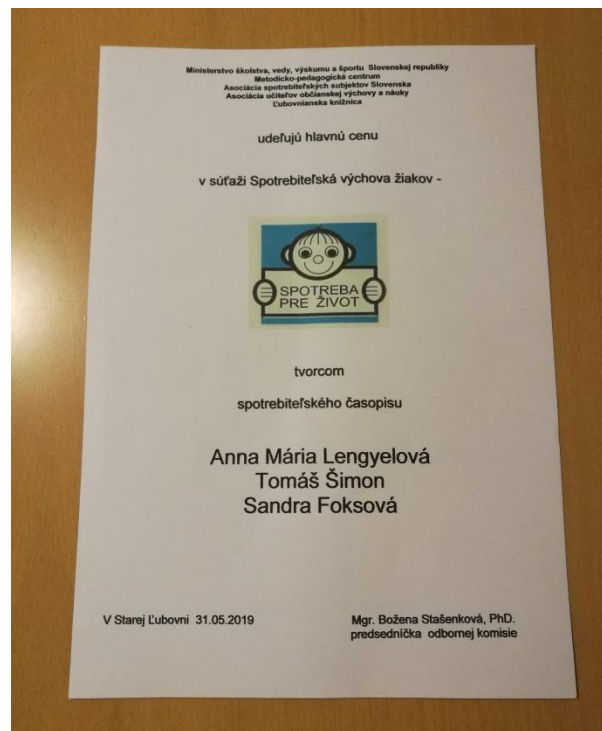
Téma sa nám zdala byť spočiatku náročná, no rozdelili sme si úlohy a postupne začali vznikať tvorivé články o plastových fľašiach, vrchnákoch, o zbere starých mobilov či starých kníh. Ani sme sa nenazdali a časopis bol na svete. Už ho bolo treba doplniť len vhodnými obrázkami a vymyslieť výstižný názov. Napokon sme sa rozhodli pre „Zelené poslanstvo“, ktoré najviac vystihovalo jeho zámer – zachrániť našu planétu pred ekologickou katastrofou.

Netrpezlivo sme čakali na vyhodnotenie súťaže a o to väčšia bola naša radosť, keď sme zistili, že sme sa umiestnili medzi 8 najlepšími strednými školami v rámci celého Slovenska. Redakčná rada zastúpená Sandrou Foksovou a Tomášom Šimonom si bola 31.mája 2019 prevziať ocenenie v malebnom prostredí Červeného Kláštora. Odborná komisia okrem článkov pozitívne ohodnotila najmä našu snahu zapájať do časopisu integrovaných žiakov.

Okrem vecných cien sme si odnášali aj nezabudnuteľný zážitok. Neprekážalo nám precestovať stovky kilometrov, pretože ten pocit stál naozaj za to!

Mgr. Petra Nagyová





## Júnové číslo Vareškára uzatvára naša pani riaditeľka

*Milí kolegovia, milí žiaci,*



ďalší školský rok máme za sebou. Bol to školský rok, v ktorom sme oslávili 55 rokov našej existencie, získali sme pekné ocenenia v gastronomických, ekologických aj športových súťažiach, organizačne sme sa podieľali na významnej someliárskej súťaži, uverejnili nám v médiách veľa článkov, dokonca o nás hovorili aj v rádiu a v televízii. Akcií tento rok bolo naozaj neúrekom. Popri tom ale prebiehal výchovno-vzdelávací proces, ktorého výsledky sa už objavili na maturitných vysvedčeniach našich úspešných absolventov študijných odborov a za niekoľko dní aj na výučných listoch a koncoročných vysvedčeniach vás ostatných.

Na záver školského roka by som sa chcela všetkým poďakovať za úspešný školský rok 2018/2019 a zároveň Vám, milí kolegovia a žiaci, popriať krásne prázdniny a slnečné leto plné príjemných zážitkov.

Eva Hudek, riaditeľka školy

# Vareškár



Časopis študentov a zamestnancov Súkromnej hotelovej akadémie SD Jednota a Súkromnej strednej odbornej školy SD Jednota v Šamoríne, Vinohradská 48, 931 01

**šéfredaktorka: Noémi Szöcsová (1.B)**

**prispievatelia:**

Ing. Eva Hudek, Mgr. Petra Nagyová, PaedDr. Soňa Zakariášová, Sandra Foksová (4.BH), Noémi Szöcsová (1.B), Cynthia Nagyová (3.A), Márk Sándor (2.H), Nikoletta Ozsvaldová (5.A), Peter Bernáth (2.H), Tomáš Šimon (2.H)

**odborná spolupráca:**

Mgr. Petra Nagyová

**technická spolupráca:**

Bc. Miroslav Doležal

**web školy: [www.hasossamorin.edu.sk](http://www.hasossamorin.edu.sk)**